

men vil nøies med at fradrage 80 Rd. Jeg vil anmode de ærede Medlemmer om at kaste et Blik paa de Oplysninger, der indeholdes i den Skrivelse, som jeg har tilladt mig at tilfille Udvalget, og som findes paa de tre første Spalter i Betænkningen. Jeg tror, at det er overmaade moderat, naar Justitsministeren har foreslaaet at beregne Godtgjørelsen for Protokoller til 160 Rd. Ifølge de sidste 10 Aars Gjennemsnitsbeløb har Udgiften været 140 Rd. for Byfogedembedet og 65 Rd. for Skriversembedet, og naar nu Flertallet foreslaar at bestemme Godtgjørelsen for Protokoller til 130 Rd. — saavidt jeg husser — saa vil det ses, at det Beløb, som Flertallet saaledes bringer i Forslag, er mindre end det Beløb, som det er godtgjort, at Udgiften til Protokoller har udgjort alene for By- og Herredsfogedembedet. Man vil altsaa ikke alene ikke tage noget Hensyn til, at By- og Herredsfogden tillige er bleven By- og Herredsskriver og som følge deraf tillige har faaet Udgifter til de Protokoller, som høre til Skriversembedet, men man vil ikke engang give denne Embedsmand Erstatning for den Udgift, som det er godtgjort, at By- og Herredsfogedembedet alene hidtil har medført. Man vil fremdeles nedsette det Beløb, der er beregnet til Lokale med 20 Rd. Denne Post skal jeg ikke dvæle ved, idet jeg indrømmer, at der her er Tale om et Skjøn, hvor det kan være vanskeligt at sige, hvad der er det Rette; men man vil fremdeles afdrage 50 Rd., idet man mener, at de kunne spares paa Skriveriet. Jeg har ønsket, at man paa dette Punkt vilde følge Justitsministeren, fordi Embedet i Ringstøbing tildels har en særegen Karakter. Jurisdiktionen har en overordentlig stor Udstrækning. Embedsmanden har jævnlig maattet gjøre Reiser paa 10 Mil frem og 10 Mil tilbage, og Følgen deraf er, at han eller i alt Fald en Fuldmægtig jævnlig maa være borte, og saadanne Reiser ere forbundne med ikke ringe Udgift, idet de ere saa lange, at de ikke kunne tilendebringes paa een Dag. Særlig er der forbundet Udgifter med de Forretninger, som denne Embedsmand har vedrørende Strandinger, som ogsaa stille store Krav til Herredsfogdens eller hans Fuldmægtigs Tid og gjøre hyppige Fraværelser fra Hjemmet nødvendige. Under disse Omstændigheder har Justitsministeren ment, at det maatte erkendes at være rigtigt og nødvendigt, at Kontoret var udstyret nogenlunde ordentligt, saaledes at Forretningerne ikke led Standsning paa Grund af Kontorpersonalets Fraværelse. I Dørigt skal jeg ikke dvæle ved de mindre Forandringer, som det ærede Udvalg har bragt i Forslag. Jeg tør lige over for det ærede Udvalg ikke fastholde mit Forslag om at bestemme Godtgjørelsen for Øster-Flakkebjerg noget høiere, idet jeg indrømmer, at jeg paa dette Punkt paa Grund af Oplysninger, som jeg har modtaget fra den paagældende Embedsmand, har foreslaaet nogen Forhøielse af de Beløb, som man hidtil har anset det

for rigtigt at bestemme for Fuldmægtige og Skrivere. Men af samme Grund kan jeg ikke Andet end meget bestemt tilraade det ærede Thing at følge Justitsministeren; hvad Embederne i Faaborg og Høllum-Hindsted Herreder angaar. Paa disse Punkter har nemlig det ærede Udvalg foreslaaet Nedsættelser af de Beløb, som, i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler, ere af Justitsministeren foreslaaede tagne i Beregning ved Ansættelsen af Lønningerne til Fuldmægtige og Skrivere. Forslaget med Hensyn til Embedet i Faaborg er begrundet paa to Fuldmægtige og to Skrivere med Lønninger beregnede til henholdsvis 400 Rd. og 200 Rd., og denne Ansættelse er fuldstændig overensstemmende med de Principer og Regler, som i en Række af Aar ere fulgte efter Udvalgets egen Indstilling. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at man nu bringer Sagen ind i en noget ubelig Stilling, naar man, skjøndt Justitsministeren i sine Forslag holder sig til de Principer, der ere bleven fremsatte af selve Folkesthingsudvalget i tidligere Tid, nu vil gjøre Forandring og gjøre en Forandring i Følge en, som det forekommer mig, aldeles ikke begrundet Formening om, at de paagældende to Retsbetjente nok skulde kunne faae Fuldmægtige for 300 Rd. om Aaret, medens man ellers regner 400 Rd. for at være en passende Løn. Jeg har nu den Formening, at det ikke vil være muligt at faae dygtige Mennesker for en Lønning af Et i Alt 300 Rd. om Aaret. Nuomstunder er 400 Rd. om Aaret for en Fuldmægtig, altsaa et Menneske, der skal være i Besiddelse af nogen Damske og Dygtighed, ingenlunde rigelig beregnet, og Grunden, hvorfor man tror, at Retsbetjentene i Faaborg og i Høllum-Hindsted Herreder skulde kunne faae deres Fuldmægtige billigere end andre Retsbetjente, maa jeg tilstaa, at jeg ikke ser. Det ærede Udvalg har gjort gjældende, at disse Embedsmand ogsaa efter dets Forslag vilde faae en ikke ubetydelig Forhøielse af det Beløb, der hidtil har været tilstaaet dem. Dette er ganske rigtigt, men det forekommer mig, at den Omstændighed, at det er anset som godtgjort, at de paagældende Embedsmand i nogle Aar have faaet betydelig Mindre, end deres virkelige Udgifter have været, netop burde tale for ved Revisionen at give dem, hvad der maa anses for at være en virkelig Erstatning for deres Udgifter, og derimod ikke at gjøre Fradrag heri. — Jeg har saaledes kun Virkedommerembedet i Nordre Birk tilbage. Den ærede Ordfører har oplyst, at Justitsministeren har troet at burde meddele Udvalget, at han efter Lovforslagets Affattelse, saadan paagældende Retsbetjent, har faaet en Skrivelse, der gik ud paa, at det Beløb, som Justitsministeren havde bragt i Forslag, ikke kunde anses for at være tilstrækkeligt. Den ærede Ordfører har oplyst, at Embedsmanden havde opstillet en Beregning, hvorefter han for at være stadesløs maatte have et Tillæg af 5—600 Rd., medens